ชีวประวัติคริสเตียนสำหรับเด็กๆ นักอ่านทั้งหลาย

ซีโมเนตตา คาร์

จอห์น คาลวิน

จอห์น คาลวิน

โดย ซีโมเนตตา คาร์

พร้อมภาพประกอบโดย เอมมานูเอล ทากลิเอทิ

เกรซ บรรณสาร
www.gracebannasan.com

จอห์น คาลวิน
John Calvin
© 2026 โดย เกรซบรรณสาร (Grace Bannasan)

สงวนลิขสิทธิ์. ห้ามนำส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้ไปใช้หรือทำซ้ำในลักษณะใดๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร ยกเว้นในกรณีของใบเสนอราคาสั้นๆ ที่รวมอยู่ในบทความและบทวิจารณ์สำคัญ ส่งคำขอของคุณไปยังผู้จัดพิมพ์ตามที่อยู่ต่อไปนี้:

All rights reserved. No part of this book may be used or reproduced in any manner whatsoever without written permission except in the case of brief quotations embodied in critical articles and reviews. Direct your request to the publisher at the following address:

เกรซบรรณสาร
Grace Bannasan
บ้านเลขที่ 10 หมู่ 1
ต.ตลาดใหญ่ อ.ดอยสะเก็ด
จ.เชียงใหม่ 50220
โทรศัพท์ 080 053 4556
gracebannasan@gmail.com
www.gracebannasan.com

พิมพ์ในประเทศไทย
Printed in Thailand.

คัดลอกหรืออ้างอิงข้อพระคัมภีร์จาก พระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย สงวนลิขสิทธิ์โดยองค์การอมตธรรม
พระคริสตธรรมคัมภีร์ ฉบับมาตรฐาน 2011 สงวนลิขสิทธิ์โดยสมาคมพระคริสตธรรมไทย

จัดพิมพ์โดย เกรซ บรรณสาร/Grace Bannasaan
โครงการภายใต้มูลนิธิมหกิจพระคุณของแบ๊บติสต์ในประเทศไทย

เผยแพร่ครั้งแรกเป็นภาษาอังกฤษภายใต้ชื่อ John Calvin หนังสือเล่มนี้ได้รับการตีพิมพ์ครั้งแรกในสหรัฐอเมริกาโดย
Reformation Heritage Books, 3070 29th Street SE, Grand Rapids, MI 49512
© 2008 โดย ซิโมเนตตา คาร์ร์. แปลโดยได้รับอนุญาต

ผู้แปล: ฤทัยทิพย์ แซ่ลิ้ม (Ruhtaitip Saelim)
ตรวจสอบโดย: จันทร์ธิมา วรกา (Editor: Chanthima Woraka)

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ
National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

คาร์ร์, ซิโมเนตตา.
จอห์น คาลวิน - เชียงใหม่ : มูลนิธิมหกิจพระคุณของแบ๊บติสต์ในประเทศไทย, 2569.
63 หน้า.-- (ชีวประวัติคริสเตียนสำหรับเด็กๆ นักอ่านทั้งหลาย).
1. คาลวิน, จอห์น, ค.ศ.1509-1564. 1. ฤทัยทิพย์ แซ่ลิ้ม, ผู้แปล.
II. ทากลิเอทิ, เอมมานูเอล ผู้วาดภาพประกอบ. III. ชื่อเรื่อง
284.2092
ISBN 978-616-94949-5-9

เกรซ บรรณสาร
www.gracebannasan.com

10/1 ม.1 ตลาดใหญ่ ดอยสะเก็ด เชียงใหม่ 50220
โทร. 080-053-4556 gracebannasan@gmail.com
www.GraceBannasan.com
Facebook.com/GraceBanansan

ชีวประวัติคริสเตียนสำหรับเด็กๆ นักอ่านทั้งหลาย

หนังสือชุดนี้แนะนำให้เด็กๆ ได้รู้จักกับบุคคลสำคัญในศาสนาคริสต์ ทั้งพ่อแม่และครูในโรงเรียนต่างยินดีกับคุณค่าทางการศึกษาที่ยอดเยี่ยมที่หนังสือได้มอบให้กับนักเรียน ในขณะที่คุณภาพของหนังสือและภาพประกอบทำให้แต่ละเล่ม สามารถเป็นของที่ระลึกสำหรับคนรุ่นต่อๆ ไปได้ นอกจากนั้น หนังสือชุดนี้ไม่ได้เป็นเพียงแค่เรื่องราวชีวิตที่เรียบง่ายของคนๆ หนึ่ง แต่สอนให้เด็กๆ นักอ่านได้เข้าใจถึงความเกี่ยวข้องทางประวัติศาสตร์ และความรู้เรื่องพระเจ้าผ่านตัวละครแต่ละตัว

เล่มแรกของชุด:
- จอห์น คาลวิน

เล่มต่อๆ ไป:
- ออกัสตินแห่งฮิปโป
- จอห์น น็อกซ์
- เลดี้เจน เกรย์
- จอห์น บันยัน
- โจนาธาน เอ็ดเวิร์ดส์
- ชาร์ลส์ สเปอร์เจียน
- บี.บี. วอร์ฟิลด์

คำขอบคุณ

ขอขอบคุณลูก ๆ ของดิฉัน คริสเตียน ไซมอน ดัสติน เดวิด โจนาธาน เควิน ราฟาเอล และเรเนซองส์ ที่สร้างแรงบันดาลใจ ร่วมเขียน และให้ความคิดเห็นต่อโครงการนี้ ขอบคุณทอมสามีของดิฉัน สำหรับความรักและความอดทน ขอบคุณคุณแม่ ลูเซียนา เนกรินี สำหรับเงินบริจาค ขอบคุณผู้นำโบสถ์ ศาสนาจารย์ไมเคิล บราวน์และดร. ศาสนาจารย์ไมเคิล ฮอร์ตัน และขอบคุณผู้ดูแล และผู้สำเร็จการศึกษาจากเวสต์มินสเตอร์เซมินารีแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย เบรตต์ วัตสัน สำหรับความช่วยเหลือ กำลังใจ และคำแนะนำ ขอบคุณอดีตผู้นำโบสถ์ของดิฉัน ศาสนาจารย์ไมเคิล มาทอสเชี่ยน ผู้สำเร็จการศึกษาจากเวสต์มินสเตอร์เซมินารีแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย ทราวิส เบเกอร์ และเพื่อนเฮเทอร์ ชิสโฮล์ม-ไซต์ สำหรับการแก้ไขงานเขียนอย่างละเอียดถี่ถ้วน และขอบคุณครอบครัวคริสตจักรของดิฉันทุกคนที่ให้การสนับสนุน

สารบัญ

แนะนำตัว 7

บทที่ 1: การศึกษาในช่วงเริ่มต้น 8

บทที่ 2: ความเชื่อที่เป็นอันตราย 19

บทที่ 3: ภายใต้มืออันทรงพลังของพระเจ้า 23

บทที่ 4: เป็นผู้นำโบสถ์และเป็นพ่อของครอบครัว 31

บทที่ 5: การตัดสินใจอย่างยากลำบากที่จะกลับไป 39

บทที่ 6: เดินอย่างมั่นคงท่ามกลางความทุกข์ยาก 45

บทที่ 7: เมื่อวันสุดท้ายของชีวิตมาถึง 55

เส้นทางชีวิตของคาลวิน 60

คุณรู้หรือไม่ว่า? 61

ขณะที่คุณอ่านหนังสือเล่มนี้ คุณสามารถร่วมติดตามการเดินทางของจอห์น คาลวินผ่านแผนที่นี้ได้

บทนำ

จอห์น คาลวิน

ในช่วงเวลาที่บรรยายไว้ในหนังสือเล่มนี้ คริสตจักรโรมันคาทอลิกมีอิทธิพลอย่างมากในทวีปยุโรป ประมุขของคริสตจักรตอนนั้นคือพระสันตะปาปา เป็นเจ้าของดินแดนขนาดใหญ่ในอิตาลี และต่อสู้เพื่อปกป้องดินแดนนั้น พระสันตะปาปา เรียกประเทศเยอรมนีว่า “จักรวรรดิโรมันอันศักดิ์สิทธิ์” และยังแต่งตั้งจักรพรรดิเยอรมันอีกด้วย ประเทศอื่น ๆ ในยุโรปต่างเกรงกลัวพระสันตะปาปา และพยายามรักษาพระองค์ไว้เป็นเพื่อน อย่างไรก็ตาม เมืองต่าง ๆ บางแห่งภายในจักรวรรดิได้ประกาศเอกราชเป็นอิสระจากคริสตจักรโรมันคาทอลิก

ในช่วงเวลาที่คริสตจักรสนใจแต่ความร่ำรวยและอำนาจมากกว่าการซื่อสัตย์ต่อคำสอนของพระคัมภีร์ไบเบิล คริสเตียนบางคนต่อสู้เพื่อให้หันกลับมาหาความจริง ผู้ที่ต่อสู้เพื่อความจริงถูกเรียกว่า “นักปฏิรูป”

“ปฏิรูป” หมายถึง “การทำการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ดีขึ้น” และช่วงเวลาดังกล่าวในประวัติศาสตร์เรียกว่า “การปฏิรูปคริสต์ศาสนา” จอห์น คาลวินเป็นหนึ่งในนักปฏิรูปที่มีชื่อเสียงที่สุด

โบสถ์ใหญ่ในเมืองนัวยง คาลวินกับพ่อ
อาจมาเยี่ยมเยือนที่นี่บ่อย ๆ

บทที่หนึ่ง

การศึกษาในช่วงเริ่มต้น

จอห์น คาลวินเกิดเมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม ค.ศ. 1509 ในเมืองนัวยง เมืองทางตอนเหนือของประเทศฝรั่งเศส เขาเป็นลูกคนที่สองจากพี่น้องทั้งหมดสามหรือสี่คน แม่ของเขาชื่อโจอัน เสียชีวิตตั้งแต่เมื่อเขายังเด็ก ส่วนพ่อของเขาชื่อเจอราร์ด ทำงานให้กับหัวหน้าบาทหลวงนิกายโรมันคาทอลิกแห่งนัวยง โดยดูแลเรื่องกฎหมาย งานนี้ทำให้เขาสามารถให้การศึกษาที่ดีแก่ลูกชายได้ เจอราร์ดได้รับเงินสนับสนุนจากคริสตจักร และเริ่มเป็นครูสอนพิเศษให้กับตระกูลขุนนาง ต่อมาก็สอนในวิทยาลัย

ในสมัยนั้น เด็ก ๆ เข้าเรียนในวิทยาลัยตั้งแต่ยังเป็นวัยรุ่น จอห์น คาลวิน น่าจะเริ่มเรียนเมื่ออายุได้ 13 หรือ 14 ปี เขาเป็นนักเรียนที่ยอดเยี่ยมเสมอ แม้ว่าทางโรงเรียนจะเข้มงวดมากก็ตาม

หนุ่มน้อยคาลวินที่วิทยาลัยมงเตกู

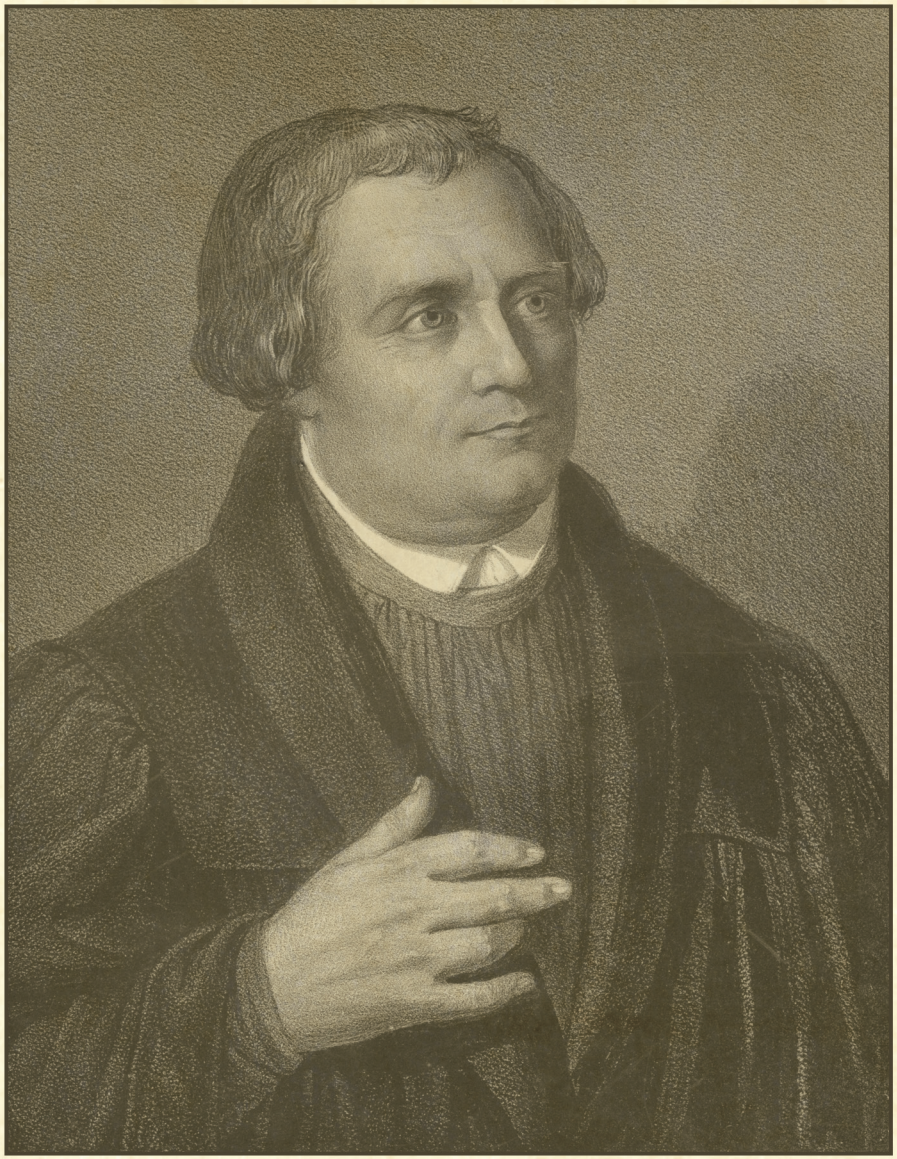
ตัวอย่างเช่น ที่วิทยาลัยมงเตกู เขาต้องตื่นตีสี่เพื่อเรียนหรืออ่านหนังสือทั้งวัน โดยแทบไม่มีเวลาพักผ่อนเลย แต่สิ่งนี้กลับทำให้เขาได้เรียนรู้ที่จะใช้เวลาอย่างฉลาดและทำงานหนัก เขาได้ทำสิ่งเหล่านี้อย่างสม่ำเสมอมาตลอดชีวิต

สมัยนั้น คนที่เป็นพ่อแม่มักจะตัดสินใจแทนลูกๆ ของพวกเขาว่าจะทำอะไรเมื่อโตขึ้น ตอนแรกเจอราร์ดคิดว่าลูกชายของเขาควรจะเป็นบาทหลวง แต่หลังจากที่จอห์นจบการศึกษา พ่อของเขาก็เปลี่ยนใจกะทันหัน เมื่อรู้ว่าอาชีพทนายความสามารถทำกำไรได้มาก เขาจึงบอกกับจอห์นว่า ควรเรียนกฎหมายแทน เรื่องนี้ทำให้ขัดแย้งกับหัวหน้าบาทหลวงอยู่บ้าง จอห์นเชื่อฟังพ่อ จึงได้ไปเข้าเรียนในโรงเรียนที่ดีที่สุดในประเทศ และได้รับใบอนุญาตประกอบอาชีพทนายความ หลังจากเจอราร์ดเสียชีวิต จอห์นย้ายกลับไปปารีสเพื่อเรียนสิ่งที่เขาชอบที่สุด นั่นคือภาษาโบราณในพระคัมภีร์ไบเบิ้ล (ภาษาฮีบรูและภาษากรีก) และศึกษางานเขียนอันยิ่งใหญ่ในอดีต

ที่เมืองปารีส จอห์น คาลวินอ่านงานเขียนของนักปฏิรูปศาสนา เช่น มาร์ติน ลูเทอร์ ที่เตือนคริสตจักรให้ระลึกถึงคำสอนดั้งเดิมในพระคัมภีร์ไบเบิ้ลว่า มนุษย์ได้รับความรอดโดยพระคุณเท่านั้น และผ่านทางความเชื่อเท่านั้น คริสตจักรโรมันคาธอลิก ซึ่งเป็นคริสตจักรเดียวที่ก่อตั้งขึ้นในสมัยนั้นสอนว่า หากจะได้รับความรอด ผู้คนจะต้องทำความดีด้วยตัวของพวกเขาเอง

คาลวินกล่าวว่า เป็นเรื่องยากมากที่จะไม่เห็นด้วยกับคำสอนที่เขายอมรับมาเป็นเวลานาน แต่ตอนนี้เขารู้แล้วว่าพระคัมภีร์ไบเบิ้ลเป็นความจริงเพียงหนึ่งเดียว ในงานเขียนของเขา เขาพูดว่า เป็นเพราะพระเจ้าที่ทรงเปลี่ยนแปลงหัวใจและความคิดของเขา ทำให้เขา “ต้องการอย่างยิ่งที่จะเติบโต” ในความจริงที่เขาเพิ่งค้นพบ

คริสตจักรโรมันคาทอลิกไม่ชอบงานเขียนของลูเทอร์และนักปฏิรูปศาสนาคนอื่นๆ และได้ทำทุกวิถีทางเพื่อหยุดยั้งผู้คนไม่ให้อ่านและเชื่องานเขียนเหล่านั้น

มาร์ติน ลูเทอร์ (ปี ค.ศ.1483–1546)

คาลวินหนีออกจากเมืองปารีสโดยปลอมตัวเป็นชาวนา

ในปี ค.ศ. 1533 นิโคลัส คอป ผู้นำนักศึกษาของมหาวิทยาลัยปารีสและเป็นเพื่อนของคาลวิน พูดในที่ประชุมซึ่งฟังดูคล้ายกับคำสอนของลูเทอร์มากจนบางวิทยาลัยและพวกเจ้าหน้าที่ของรัฐโกรธ เพราะพวกเขาไม่ต้องการให้คำสอนใหม่ๆ เหล่านี้ถูกสอนอย่างเปิดเผย สถานการณ์เริ่มอันตรายมากจนคอปต้องหนีออกนอกประเทศ

บางคนคิดว่าคาลวินเป็นคนเขียนคำพูดนี้เอง จึงไปจับกุมเขาที่หอพักของวิทยาลัยแต่ไม่พบคาลวิน พวกเขาค้นห้องและนำจดหมายบางฉบับของเขาไป ซึ่งมีชื่อเพื่อนของเขาบางคนอยู่ในนั้น คาลวินรู้ว่าถึงเวลาที่เขาต้องหนีไปเช่นกัน เขาจึงออกจากปารีสโดยการปลอมตัวเป็นชาวนา

คาลวินใช้เวลาสองสามเดือนต่อมาในเมืองต่างๆ ของฝรั่งเศสในฐานะแขกของเพื่อนๆ รวมทั้งเป็นแขกของน้องสาวของกษัตริย์มาร์กูริตดองกูแลม ซึ่งสนับสนุนกลุ่มปฏิรูปศาสนา

กษัตริย์ฟรานซิสที่ 1 พบว่ามีโปสเตอร์ติดอยู่ในห้องนอนของพระองค์

ในเวลานั้น กลุ่มคริสเตียนชาวฝรั่งเศสได้ตัดสินใจประท้วงคริสตจักรโรมันคาธอลิก โดยทำโปสเตอร์ที่บรรยายว่าวิธีนมัสการพระเจ้าของคริสตจักรโรมันคาธอลิกนั้นผิด และไม่ได้มาจากพระคัมภีร์ไบเบิ้ล เมื่อผู้คนตื่นขึ้นมาในเช้าวันที่ 18 ตุลาคม ค.ศ. 1534 โปสเตอร์เหล่านั้นก็ปรากฏอยู่ทุกหนแห่ง ไม่เว้นแม้แต่ในห้องนอนของกษัตริย์ด้วย

กษัตริย์ฟรานซิสที่ 1 ไม่พอใจอย่างเห็นได้ชัด ที่ความเป็นส่วนตัวของพระองค์ถูกบุกรุก ที่สำคัญกว่านั้น พระองค์ได้ทำข้อตกลงกับพระสันตะปาปานิกายโรมันคาทอลิก เพื่อไม่ให้สูญเสียเพื่อนใหม่ที่ทรงอำนาจคนนี้ไป พระองค์จึงส่งองครักษ์ไปตามหากลุ่มคนที่ทำการติดโปสเตอร์เหล่านี้

มีผู้ถูกจับกุมมากกว่าสองร้อยคนและอีกยี่สิบคนถูกฆ่า หนึ่งในนั้นคือเพื่อนของคาลวิน คาลวินตัดสินใจว่าถึงเวลาที่จะต้องหนีออกจากประเทศฝรั่งเศสแล้ว จึงรีบเดินทางโดยขี่ม้าไปกับหลุยส์ ดู ทิลเลต์ ที่เป็นทั้งเพื่อนร่วมห้องและเพื่อนของเขา

คาลวินและหลุยส์ออกเดินทางโดยพาคนรับใช้ไปด้วยสองคนไปยังเมืองบาเซิล เมืองมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งซึ่งในขณะนั้นเรียกว่า “จักรวรรดิโรมันอันศักดิ์สิทธิ์” ซึ่งนิโคลัส คอปได้หลบภัยอยู่ที่นั่นด้วย แต่คนรับใช้คนหนึ่งคิดไม่ซื่อระหว่างเดินทางไปบาเซิล เขาขโมยเงินของเจ้านายทั้งหมดและหนีไปด้วยม้าตัวที่ดีที่สุด มันคงจะเลวร้ายกว่านี้ถ้าคนรับใช้อีกคนไม่ให้พวกเขายืมเงิน พวกเขาจึงได้เดินทางไปพักที่เมืองบาเซิล

คาลวินถูกคนรับใช้คนหนึ่งขโมยเงินไปจนหมดตัว

คาลวินเขียนหนังสือชื่อ *'หลักคำสอนที่แท้จริงของศาสนาคริสต์'*

บทที่สอง

ความเชื่อที่เป็นอันตราย

ในที่สุด เมื่อสิ้นสุดการเดินทางอันยาวนานและยากลำบาก คาลวินก็มาถึงเมืองบาเซิล สิ่งเดียวที่เขาต้องการคือมุมสงบที่เขาสามารถจะเรียนและเขียนหนังสือได้ ที่นั่น เขาได้ยินว่า กลุ่มผู้ติดตามการปฏิรูปศาสนาจำนวนมากยังคงถูกเผาทั้งเป็นในประเทศฝรั่งเศส และกษัตริย์ฟรานซิสที่ 1 ก็อนุญาตให้ทำ เพราะพระองค์เชื่อว่าคำสอนของพวกเขาผิด คาลวินตัดสินใจว่าเขาต้องทำอะไรบางอย่างเพื่อช่วยเหลือ ถ้าไม่ทำเขาควรถูกเรียกว่าคนขี้ขลาดและคนทรยศ

เขาคิดว่าถึงเวลาแล้ว ที่จะตีพิมพ์หนังสือที่เขาได้เริ่มเขียนไว้ที่ชื่อว่า “หลักคำสอนที่แท้จริงของศาสนาคริสต์” เพื่อแสดงให้เห็นถึงสิ่งที่บรรดาผู้ปฏิรูปศาสนาสอนและเชื่อจริง ๆ เขาได้มอบหนังสือเล่มนี้ให้กับกษัตริย์ฟรานซิสที่ 1 โดยหวังว่าพระองค์จะเข้าใจ หนังสือเล่มนี้สั้นและชัดเจน ในเวลานั้นมีขนาดเล็กกว่าฉบับที่เรามีอยู่ในปัจจุบันมาก เมื่อเวลาผ่านไป คาลวินก็แก้ไขมันอยู่เรื่อย ๆ เพื่อให้ถูกต้องและเข้าใจง่ายขึ้น ในที่สุด ฉบับที่เรามีอยู่ในปัจจุบันนี้ก็เสร็จสมบูรณ์เมื่อเขาอายุได้ห้าสิบปี เพียงห้าปีก่อนที่เขาจะเสียชีวิต ผู้คนยังคงชื่นชมผลงานชิ้นนี้ในฐานะหนึ่งในคำอธิบายที่ชัดเจนที่สุดเกี่ยวกับความเชื่อแบบปฏิรูป

น่าทึ่งมาก เมื่อเราได้รู้ว่านี่เป็นหนังสือเล่มแรกของเขา ที่เขียนเมื่ออายุเพียงยี่สิบหกปี! คาลวินอยากสอนหนังสือแต่ไม่ต้องการมีชื่อเสียง ดังนั้นเขามักจะไม่บอกคนอื่นว่าเขาคือผู้เขียน ในความเป็นจริง เพื่อไม่ให้ใครสังเกตเห็น เขาจึงตัดสินใจออกจากเมืองบาเซิลซึ่งเป็นสถานที่ที่พิมพ์หนังสือเล่มนี้

หลังจากตีพิมพ์หนังสือเรื่อง “หลักคำสอนที่แท้จริงของศาสนาคริสต์” แล้ว คาลวินใช้เวลาอยู่ที่อิตาลีระยะหนึ่ง ในฐานะแขกของเจ้าหญิงเรอเน่ ชนชั้นสูงในราชวงศ์กษัตริย์ของเมืองเฟอร์รารา ประเทศฝรั่งเศส เขายังกลับมาประเทศฝรั่งเศสอีกในช่วงเวลาสั้นๆ เพื่อจัดการธุรกิจครอบครัวที่ยังไม่เสร็จสิ้น เพราะประเทศเหล่านั้นเป็นโรมันคาธอลิกและเป็นอันตรายมากสำหรับนักปฏิรูปศาสนา เขาจึงมักใช้ชื่ออื่นเพื่อไม่ให้ใครจำเขาได้ เช่น ชาร์ล เดสแปร์วิลล์ หรือมาร์เซียนู ลูเซียนู

เขายังคงมองหาสถานที่เงียบสงบที่เขาจะศึกษา และเขียนหนังสือได้อย่างสงบ ในที่สุดเขาก็ตัดสินใจย้ายไปที่เมืองสตราสบูร์ก ซึ่งอยู่บริเวณชายแดนระหว่างเยอรมนีและฝรั่งเศส แต่เนื่องจากในเวลานั้นทั้งสองประเทศกำลังทำสงครามกัน ระหว่างทางจึงต้องเดินทางอ้อม เขาได้แวะพักที่เจนีวา เมืองที่สวยงามริมทะเลสาบขนาดใหญ่ที่ติดกับประเทศฝรั่งเศส

เมืองเจนีวากำลังเผชิญกับปัญหาหลายอย่างในเวลานั้น ประชาชนในเมืองเพิ่งประกาศอิสรภาพจากทั้งรัฐบาลต่างๆ และจากพระสันตะปาปา โดยพยายามที่จะปกครองกันเองในเมืองที่เต็มไปด้วยความขัดแย้ง การผิดศีลธรรม และอาชญากรรม มีชายคนหนึ่งชื่อวิลเลียม ฟาเรล ผู้นำโบสถ์ของคริสตจักรในท้องถิ่น เป็นนักเทศน์ที่ขี้โมโห ผมสีแดง และไม่ค่อยเก่งเรื่องการจัดการอะไรนัก

คาลวินขณะอยู่ในเมืองเฟอร์ราราแต่ชนชั้นสูงในราชวงศ์แนะนำว่าเขาคือชาร์ล เดสแปร์วิลล์

ฟาเรลบอกกับคาลวินว่า ถ้าเขาออกจากเมืองเจนีวา พระเจ้าจะสาปแช่งเขาไม่ให้มีความสงบสุข

บทที่สาม

ภายใต้มืออันทรงพลังของพระเจ้า

ฟาเรลได้อ่านงานเขียนของคาลวิน และพบว่าชัดเจนและเป็นระเบียบดีมาก เมื่อเขารู้ว่าคาลวินจะค้างคืนที่เมืองเจนีวา เขาจึงรีบเชิญให้คาลวินอยู่ต่อ และกลายมาเป็นเพื่อนร่วมงานของเขา

แต่คาลวินไม่ต้องการอยู่ที่เมืองเจนีวา เขาตั้งใจแน่วแน่ที่จะไปเมืองสตราสบูร์กที่จริงแล้ว เขาจะไปในวันรุ่งขึ้น แต่ฟาเรลบอกเขาว่า หากเขาออกจากเมืองเจนีวาเพียงเพื่อแสวงหาความสงบสุข ในช่วงเวลาที่เมืองนี้ต้องการความช่วยเหลืออย่างมาก พระเจ้าจะสาปแช่งความสงบสุขของเขา! คาลวินกล่าวว่า เขารู้สึกราวกับว่า “พระเจ้าจากสวรรค์ได้วางมืออันทรงพลังของพระองค์” ไว้บนตัวเขาเพื่อห้ามไม่ให้เขาจากไป นั่นเป็นการเรียกของพระเจ้าที่เขาปฏิเสธไม่ได้

ถ้าเรายังจำกันได้ คาลวินได้รับการฝึกฝนด้านกฎหมายและคุ้นเคยกับการสอนและการเขียน แต่ในเมืองเจนีวา เขาทำงานเป็นผู้นำโบสถ์ และนักเทศน์ โดยจัดตั้งคริสตจักรใหม่ขึ้น ซึ่งอยู่ในช่วงเวลาที่ยากลำบากมาก ความคิดของเขาไม่ได้รับการชื่นชมเสมอไป เนื่องจากบางคนคุ้นเคยกับการทำในสิ่งที่ตนเองต้องการ และไม่ชอบใครก็ตามที่มาบอกให้พวกเขาเปลี่ยนนิสัย

บางครั้ง เมื่อคาลวินเดินไปตามถนน ผู้คนก็ล้อเลียนเขาและตั้งชื่อใหม่ให้กับเขา บางคนตั้งชื่อสุนัขของตนว่า "คาลวิน" เพื่อแสดงให้เห็นว่าพวกเขาดูถูกนักปฏิรูปศาสนามากเพียงใด

ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น คาลวินก็ยังคงทำงานเพื่อช่วยเหลือคริสตจักร และยังหาเวลาเขียนหนังสือ “คำสอนโดยวิธีการตั้งคำถามและตอบ” และหนังสือคำประกาศยอมรับความเชื่อ เพื่อให้คริสเตียนมีแนวทางที่ชัดเจนในการดำเนินชีวิต

บางคนตั้งชื่อสุนัขของพวกเขาว่า “คาลวิน” เพื่อแสดงให้เห็นว่าพวกเขาดูถูกนักปฏิรูปศาสนามากเพียงใด

มีผู้คนจำนวนมากไปโบสถ์ ทั้งๆที่ไม่อยากไปจริงๆ

ในสมัยนั้น คริสตจักรทำงานอย่างใกล้ชิดกับรัฐบาล ภาษีบางส่วนที่ประชาชนจ่าย รัฐบาลจะมอบให้กับคริสตจักร ด้วยวิธีนี้ รัฐบาลจึงถือว่าตนมีอำนาจที่จะบังคับให้ทุกคนไปโบสถ์ นึกภาพได้เลย ว่าต้องมีคนจำนวนมากที่ไปโบสถ์แต่ไม่เคยอยากไปจริง ๆ บางครั้งพวกเขาส่งเสียงดังมากในระหว่างพิธีถึงขั้นหยาบคายเลยด้วยซ้ำ จนสภาเมืองเจนีวาต้องส่งตำรวจมารักษาความสงบเรียบร้อย

คาลวินบอกว่า คริสตจักรต้องมีระเบียบวินัย และผู้ที่ประพฤติตัวไม่ดี และไม่ต้องการเปลี่ยนแปลงตนเองไม่ควรได้รับอนุญาตให้เข้าร่วมพิธีมหาสนิท สภานครเจนีวาเห็นด้วยกับคาลวิน จนกระทั่งพวกเขานึกขึ้นได้ว่ากฎนี้ก็ต้องใช้กับบุคคลสำคัญบางคนด้วย

พวกเขาเลยคิดว่า คาลวินเคร่งครัดเกินไป แต่คาลวินและฟาเรลปฏิเสธที่จะยกเลิกกฎนี้ ในวันที่ 23 เมษายน ค.ศ. 1538 สภานครเจนีวาจึงไล่พวกเขา โดยให้ออกไปจากเมืองเจนีวาภายในเวลา 3 วัน

คาลวินและฟาเรลถูกขับไล่ออกจากเมืองเจนีวา

เมืองสตราสบูร์กในสมัยของคาลวิน

บทที่สี่

เป็นผู้นำโบสถ์และเป็นพ่อของครอบครัว

ทั้งๆ ที่ต้องเจอกับปัญหามากมายที่เมืองเจนีวา คาลวินก็ไม่เคยคิดที่จะทิ้งงานที่พระเจ้ามอบให้เลย แต่ตอนนี้เขาถูกไล่ออกจากเมืองนั้นแล้ว จึงยากที่จะตัดสินใจว่าจะทำอย่างไรต่อไป

ในตอนแรก คาลวินและฟาเรลรู้สึกเหนื่อยล้าและท้อแท้ พวกเขาจึงย้ายไปยังเมืองบาเซิล ขณะที่พวกเขามีเรื่องราวเศร้าๆ มากมายในใจ แต่คาลวินรู้ซึ้งแล้วว่า แม้แต่ศัตรูที่เลวร้ายที่สุดก็สามารถทำได้เพียงเท่าที่พระเจ้าอนุญาตให้เกิดขึ้นเท่านั้น เขากล่าวว่า “ให้เราถ่อมใจลงเถิด ไม่อย่างนั้นก็จะกลายเป็นว่าเรากำลังต่อสู้กับพระเจ้า ในเวลาที่พระองค์ประสงค์ให้เราถ่อมใจ”

พวกเขาทั้งสองคนวางแผนที่จะอยู่ด้วยกัน แต่ไม่นานนัก ฟาเรลก็ตอบรับคำเชิญให้ไปเป็นผู้นำโบสถ์ในเมืองใกล้เคียงของประเทศสวิตเซอร์แลนด์ และในช่วงเวลาเดียวกันนั้น เพื่อนของคาลวินชื่อมาร์ติน บูเซอร์ ซึ่งเป็นผู้นำการปฏิรูปศาสนาอีกคนหนึ่ง ได้เชิญให้เขาเป็นผู้นำโบสถ์ของชุมชนที่พูดภาษาฝรั่งเศสในเมืองสตราสบูร์ก

เมืองสตราสบูร์ก ปัจจุบันอยู่ในประเทศฝรั่งเศสตอนเหนือ เป็นสาธารณรัฐเสรีที่มีรัฐบาลเป็นของตนเอง และได้กลายเป็นที่หลบภัยของคริสเตียนจำนวนมากที่ถูกข่มเหง

หลังจากที่ได้เจอกับความยากลำบาก ทำให้คาลวินไม่แน่ใจว่าเขายังคงต้องการเป็นผู้นำโบสถ์อีกครั้งหรือไม่ แต่บูเซอร์ใช้ข้อโต้แย้งเดียวกับที่ฟาเรลใช้กับเขาเมื่อหลายปีก่อนว่า “พระเจ้ารู้ว่าจะหาผู้รับใช้ที่ทรยศได้อย่างไร เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงหาโยนาห์เจอ” คาลวินจึงยินยอมเชื่อฟังอีกครั้งหนึ่ง

ชุมชนใหม่ของคาลวินในสตราสบูร์กเป็นกำลังใจอันยิ่งใหญ่ให้แก่เขา ชุมชนนี้ประกอบด้วยคริสเตียนที่ซื่อสัตย์ซึ่งถูกข่มเหงในฝรั่งเศสแต่ยังคงรักพระเจ้ามาก พวกเขาทั้งหมดเคารพพระคำของพระเจ้าและพิธีต่างๆ ที่อยู่ในไบเบิล

ช่วงแรก คาลวินอาศัยอยู่กับมาร์ตินและเอลิซาเบธ บูเซอร์และลูกๆ ของพวกเขาทั้งหกคน จากนั้นจึงย้ายไปอยู่บ้านเช่าเล็กๆ แต่เพราะเขายากจนมาก จึงรับนักเรียนมาอยู่ด้วย เพื่อช่วยกันจ่ายค่าเช่าบ้าน

มาร์ติน บูเซอร์ (1491–1551)

แม้ว่าคาลวินจะยุ่งมากในเมืองสตราสบูร์ก แต่เขาก็ไม่เคยลืมคริสตจักรที่เมืองเจนีวาเลย เขาเขียนจดหมายหลายฉบับถึงผู้เชื่อที่เหลืออยู่ที่นั่น เพื่อเป็นกำลังใจให้พวกเขาซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าต่อไป วันหนึ่งเขาได้รับจดหมายที่ไม่คาดคิดจากชาวเมืองเจนีวาว่า ผู้นำบาทหลวงของนิกายโรมันคาธอลิกชื่อจาโคโป ซาโดเลโต ได้เขียนจดหมายถึงชาวเมืองเจนีวา เพื่อโน้มน้าวให้กลับเข้าโบสถ์โรมันคาธอลิก จดหมายเขียนดีมากจนสภาเมืองเจนีวาคิดไม่ออกว่าจะตอบอย่างไรดี ดังนั้นพวกเขาจึงขอให้คาลวินช่วย

คาลวินตอบกลับทันที โดยบอกกับผู้นำบาทหลวงซาโดเลโตว่า คริสตจักรที่แท้จริงของพระเจ้ามีรากฐานอยู่บนพระคัมภีร์ไบเบิ้ล ไม่ใช่บนประเพณีของมนุษย์ คำอธิบายของเขาชัดเจนและมีประสิทธิภาพมากจนซาโดเลโตไม่สามารถกล่าวโต้ได้

สิ่งนี้ทำให้ชาวเมืองเจนีวาส่วนใหญ่เชื่อว่า การไล่คาลวินไปเป็นความผิดพลาดครั้งใหญ่ จึงเชิญเขากลับมา แต่คาลวินไม่แน่ใจนัก แม้เพื่อนของเขาที่ชื่อปิแอร์ วิเรต์ จะแนะนำว่าภูมิอากาศที่อบอุ่นของเมืองเจนีวา อาจเป็นประโยชน์ต่อสุขภาพของเขา เขาก็อดไม่ได้ที่จะคิดถึงทุกสิ่งที่เขาต้องทนทุกข์ที่นั่น ในความเป็นจริง เขาจำเมืองนั้นได้ว่าเป็นเหมือน “ไม้กางเขน” และ “สถานที่แห่งการทรมาน” แม้ชาวเจนีวาจะทวงถามคำถามอีกครั้ง แต่คาลวินยังคงเลื่อนคำตอบรับต่อไป

เพราะว่าชีวิตของคาลวินในเมืองสตราสบูร์กช่วงนั้นค่อนข้างสงบ เพื่อนๆ ของเขาจึงแนะนำให้แต่งงาน คริสตจักรโรมันคาธอลิกสอนว่าผู้เผยแพร่ข่าวประเสริฐไม่ควรที่จะแต่งงาน แต่บรรดาผู้ปฏิรูปศาสนาไม่พบคำสอนแบบนี้ในพระคัมภีร์ไบเบิ้ล และคิดว่าการแต่งงานมีครอบครัวสามารถช่วยให้ผู้เชื่อปฏิบัติตามคำสอนในพระคัมภีร์ไบเบิ้ลได้จริง

ในการค้นหาผู้ที่จะมาเป็นภรรยา คาลวินไม่ได้นึกถึงไอเดอเลตต์ในทันที

ตอนแรก คาลวินไม่แน่ใจว่านั่นจะเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดเพราะชีวิตของนักปฏิรูปศาสนาในสมัยนั้นดูยากลำบากและอันตรายเกินไปสำหรับคนที่พยายามจะสร้างครอบครัว แต่ในที่สุด เขาก็ตัดสินใจยอมรับคำแนะนำและอธิบายถึงสิ่งที่เขากำลังมองหา นั่นคือ ผู้หญิงที่ดูสะอาด ไม่จู้จี้เกินไป ไม่ฟุ่มเฟือย แต่มีความอดทน และคอยดูแลสุขภาพของเขาได้

เพื่อน ๆ ของเขาเสนอชื่อผู้หญิงบางคนให้ แต่พวกเขาจัดการไม่สำเร็จ ในเวลาเดียวกันนั้นเอง คาลวินมักจะได้รับคำเชิญให้ไปทานอาหารเย็นที่บ้านของหญิงม่ายคนหนึ่งชื่อ ไอเดอเลตต์ เดอ บูเร เขาได้เริ่มไปเยี่ยมบ้านของเธอตั้งแต่ตอนที่สามีของเธอยังมีชีวิตอยู่ เธอและสามีของเธอก็ได้รับประทานอาหารและร่วมกันอธิษฐานตอนเย็นพร้อมกับคาลวินเสมอ หลังจากสามีของเธอเสียชีวิต คาลวินก็ยังคงไปอธิษฐานตอนเย็นกับไอเดอเลตต์และลูกทั้งสองของเธออยู่เรื่อย ๆ ในที่สุด เพื่อนคนหนึ่งของคาลวินก็ถามขึ้นว่า “แล้วไอเดอเลตต์ที่แสนอ่อนโยนล่ะ?”

จอห์น คาลวินและไอเดอเลตต์แต่งงานกันในปี ค.ศ. 1540 การแต่งงานในสมัยนั้นมักจะเน้นเรื่องความจริงจังมากกว่าความโรแมนติก แต่คาลวินและไอเดอเลตต์ต่างก็รักและชื่นชมกันและกันมาก วิลเลี่ยม ฟาเรล เพื่อนของเขาที่เคยได้พยายามช่วยในเรื่องนี้ รู้สึกพอใจที่ภรรยาของคาลวินทั้ง “ซื่อสัตย์และซื่อตรง แถมยังสวยอีกด้วย”

ด้วยความช่วยเหลือของไอเดอเลตต์ คาลวินจึงสามารถใช้เวลาทำงานและเขียนหนังสือได้มากขึ้น เขาใช้เวลามากมายในการเขียนคำอธิบายพระคัมภีร์ไบเบิ้ล โดยเริ่มจากจดหมายฝากของเปาโลถึงชาวโรมัน แม้ว่าจะมีนักปฏิรูปศาสนาคนอื่น ๆ ได้เขียนเกี่ยวกับหนังสือเล่มนี้ไปแล้ว แต่คาลวินต้องการให้คำอธิบายของเขาเรียบง่ายและสั้นลง เพื่อให้ทุกคนสามารถอ่านและเข้าใจได้

ชีวิตในสมัยของคาลวินนั้นยากลำบากมาก ทวีปยุโรปมักจะเจอกับโรคระบาดร้ายแรง เช่นกาฬโรค ซึ่งเมื่อสองร้อยปีก่อนหน้านั้น ได้ทำให้คนตายไปประมาณหนึ่งในสามถึงสองในสามของจำนวนคนในทวีปทั้งหมด โรคร้ายนี้ยังทำให้สามีคนแรกของไอเดอเลตต์เสียชีวิตลงด้วย ในฐานะผู้นำโบสถ์ คาลวินต้องเจอกับความเจ็บป่วย ความยากจน และปัญหาร้ายแรงอื่นๆ อยู่ตลอดเวลา

ครั้งหนึ่ง คาลวินได้รับการเรียกตัวให้ไปร่วมการประชุมที่ต่อเนื่องที่เมืองเรเกนส์บวร์ก เป็นเมืองหนึ่งของประเทศเยอรมนีที่อยู่ริมแม่น้ำดานูบ ใกล้กับป่าบาวาเรีย แม้ว่าการประชุมได้เริ่มต้นขึ้นแล้ว แต่ฟิลิป เมลานช์ทอน คนสนิทของลูเทอร์ คิดว่าคาลวินควรจะได้ร่วมเข้าประชุมด้วย

คาลวินเดินทางโดยเรือ ซึ่งแม่น้ำในเวลานั้นเกือบจะกลายเป็นน้ำแข็งไปหมดแล้ว หลังจากอยู่ที่เมืองเรเกนส์บวร์กได้เพียงไม่กี่วัน เขาก็ได้รับข่าวว่าเมืองสตราสบูร์กมีโรคระบาดเกิดขึ้น นักเรียนสองคนที่เคยอาศัยอยู่ในบ้านของเขาได้เสียชีวิตลง ไอเดอเลตต์และลูกๆ จึงได้ย้ายไปอยู่กับญาติๆ ที่อาศัยอยู่ใกล้เคียง

คาลวินนี้รู้สึกกังวลและทุกข์ใจ เขาไม่สามารถออกจากการประชุม ซึ่งจะเสร็จสิ้นในอีก 2-3 เดือนได้ เมื่อคิดถึงภรรยาและลูกๆ เขาจึงเขียนจดหมายถึงเพื่อนๆ ว่า “สิ่งที่ทำให้ผมเศร้าไปยิ่งกว่านั้นก็คือ เมื่อผมได้ยินว่าพวกเขาตกอยู่ในอันตราย แต่ผมไม่สามารถช่วยพวกเขาได้ หรืออย่างน้อยผมอยากจะอยู่ที่นั่นเพื่อปลอบใจพวกเขาได้บ้าง”

ในที่สุด คาลวินก็กลับมาและพบว่าพวกเขายังแข็งแรงและปลอดภัยดี แต่โรคระบาดก็ได้ทิ้งความเจ็บปวดไว้มากมายรอบตัวพวกเขา และยังมีงานอีกมากที่ต้องทำเพื่อช่วยเหลือและปลอบใจผู้ที่รอดชีวิต

คาลวินกำลังอ่านจดหมายเศร้าที่ส่งมาจากครอบครัว

ทะเลสาบของเมืองเจนีวา

บทที่ห้า

การตัดสินใจอย่างยากลำบากที่จะกลับไป

เมื่อกลับมาจากเมืองเรเกนส์บวร์กแล้ว คาลวินก็ได้รับจดหมายจากเจนีวาอีกหลายฉบับ สถานการณ์ที่นั่นสิ้นหวังและพวกเขาต้องการความช่วยเหลือจากคาลวินจริงๆ เพื่อนๆ ต่างสนับสนุนให้เขากลับไป เขาจะทำอย่างไรดี? ในที่สุด ฟาเรลก็ถามขึ้นด้วยความโกรธตามนิสัยของเขาว่า “คุณกำลังรอให้ก้อนหินมาอ้อนวอนคุณอยู่หรือ?”

คาลวินจึงเขียนจดหมายตอบกลับไปว่า “เพราะผมจำได้แล้วว่า ผมไม่ได้เป็นเจ้าของตัวผมอีกต่อไป ผมจึงขอมอบหัวใจแด่พระเจ้าให้เป็นเครื่องถวายบูชา”

เมื่อวันที่ 13 กันยายน ค.ศ. 1541 คาลวินกลับมายังเมืองเจนีวา โดยได้รับแรงบันดาลใจไม่เพียงแต่จากชาวเจนีวาและเพื่อนๆ ที่ยืนหยัดเคียงข้างเขา แต่ยังเพราะความห่วงใยอันลึกซึ้งที่เขามีต่อผู้เชื่อที่นั้นอีกด้วย สภาเมืองเจนีวาเสนอเงินเดือนและบ้านพร้อมเฟอร์นิเจอร์ที่สามารถมองเห็นทะเลสาบเจนีวา และเทือกเขาแอลป์ ให้เขาได้อาศัยอยู่กับครอบครัว

บ้านหลังใหม่นี้มักจะเต็มไปด้วยแขกที่มาหาเสมอ ๆ หลายคนคือคนที่หลบหนีการข่มเหงจากประเทศอื่นๆ และมาอยู่กับครอบครัวของคาลวินเป็นเวลานาน เป็นระยะๆ

ที่เมืองเจนีวา คาลวินกลับมาเทศนาอีกครั้งราวกับว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้น เขาไม่เคยพูดถึงปัญหาในอดีตเลย ในวันแรกที่เขาขึ้นเทศนา เขาเริ่มเทศน์จากข้อพระคัมภีร์ข้อเดิมที่เขาหยุดไว้เมื่อสามปีกว่าก่อนที่เขาจะถูกขอให้ลาออก

เขาทำงานหนักทันที เพื่อที่จะจัดตั้งคริสตจักรในท้องถิ่น เขาเชื่อว่าคริสตจักรควรได้รับการปกครองตามพระวจนะของพระเจ้า ในเวลาเพียงสองสัปดาห์ เขาเขียนเอกสารที่เรียกว่า ศาสนพิธีของคริสตจักร ซึ่งมีกฎ ระเบียบ และคำอธิบายหน้าที่และความรับผิดชอบของคริสตจักร คริสตจักรจะได้รับการปกครองเช่นเดียวกับในสมัยพันธสัญญาใหม่ โดยมีผู้ปกครอง ครู ผู้ปกครอง และมัคนายก ปัจจุบัน คริสตจักรจำนวนมากยังคงรักษาการใช้การปกครองแบบเดียวกันนี้

ในตำแหน่งผู้นำผู้ปกครอง คาลวินเทศนาสองคำเทศนาในทุก ๆวันอาทิตย์ และบางครั้งในวันธรรมดา โดยเฉลี่ยแล้วเกือบสองร้อยคำเทศนาต่อปี เขายังคงเขียนหนังสือสอน และช่วยเหลือผู้อื่นต่อไป เหตุผลที่เขาเทศนา เขียนหนังสือ และสอนมากมายนั้นก็เพราะต้องการเสริมกำลังผู้เชื่อด้วยพระวจนะของพระเจ้า จนเมื่อเวลาผ่านไปหลายปี ผลก็ปรากฏให้เห็นในชีวิตของผู้คน สิ่งต่าง ๆ ในเมืองเจนีวาก็ดีขึ้นมากทุกอย่าง มากจนกระทั่ง นักปฏิรูปศาสนาชาวสกอตแลนด์ชื่อจอห์น น็อกซ์ เรียกที่นี่ว่า “โรงเรียนของพระคริสต์ที่สมบูรณ์แบบที่สุดที่เคยมีมาบนโลกตั้งแต่สมัยอัครสาวก”

คาลวินเริ่มเทศนาจากข้อความเดิมที่เขาได้หยุดไว้
เมื่อสามปีกว่าก่อนหน้านั้น

วิทยาลัยเจนีวา

เพราะว่ามีผู้คนจำนวนมากต้องการเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับศาสนาคริสต์แบบปฏิรูปและการศึกษาแบบคลาสสิก (ซึ่งรวมถึงการศึกษาภาษากรีก ละติน ฮีบรู และปรัชญา) ในปี ค.ศ. 1559 คาลวินจึงก่อตั้งวิทยาลัยแห่งหนึ่งชื่อว่า วิทยาลัยเจนีวา ซึ่งมีความคล้ายกับโรงเรียนที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งในเมืองสตราสบูร์กที่เขาเคยสอน วิทยาลัยแห่งนี้เป็นหนึ่งในวิทยาลัยโปรเตสแตนต์แห่งแรก ๆ ของโลก โครงการนี้ใช้เวลาหลายปีกว่าจะแล้วเสร็จ แต่เมื่อถึงจุดหนึ่ง วิทยาลัยก็มีนักศึกษามากกว่า 1,600 คน หลายร้อยคนได้กลายเป็นผู้ประกาศเรื่องราวพระคริสต์ในหลาย ๆ ประเทศ พวกเขาไม่น้อยต้องเสียชีวิตเพื่อปกป้องศาสนาคริสต์ คาลวินเองก็เป็นหนึ่งในศาสตราจารย์ที่สอนเรื่องความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าที่นั่น ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา เมืองเจนีวาก็กลายเป็นศูนย์กลางการศึกษาที่มีชื่อเสียง ในปี ค.ศ. 1872 วิทยาลัยเจนีวาจึงได้รับการจัดตั้งให้เป็นมหาวิทยาลัย

นักศึกษาจากทั่วทุกมุมในยุโรปเดินทางมาที่วิทยาลัยของคาลวิน จากนั้นก็นำทุกสิ่งที่ได้เรียนรู้กลับไปยังประเทศของตนเอง รวมทั้งผู้ที่เขียนคำสอนโดยวิธีถามและตอบ ก็เคยเรียนที่วิทยาลัยของจอห์น คาลวิน ซึ่งปัจจุบันนี้พวกเราได้นำมาใช้เรียนที่โบสถ์ทุกวันอาทิตย์

ผู้อำนวยการคนแรกที่วิทยาลัยของคาลวินคือ ธีโอดอร์ เบซา ชาวฝรั่งเศสที่เคยลี้ภัยในเมืองเจนีวาเมื่อหลายปีก่อนตอนที่เขากำลังหลบหนีจากการข่มเหง หลังจากเบซาใช้เวลาหลายปีในเมืองโลซานน์ ซึ่งเป็นอีกเมืองหนึ่งของสวิตเซอร์แลนด์ เขาก็กลับมายังเมืองเจนีวาในปี ค.ศ. 1559 เพื่อช่วยเหลือคาลวิน

คาลวินและเบซาเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันมาก และได้เริ่มทำหน้าที่ร่วมกันหลายอย่าง ไม่นานหลังจากคาลวินเสียชีวิต ก็เห็นได้ชัดว่าเบซาสามารถสานต่องานได้ เบซาได้รวบรวมจดหมายทั้งหมดและเขียนหนังสือเกี่ยวกับชีวิตของคาลวิน

ธีโอดอร์ เบซา (ค.ศ.1519– ค.ศ.1605)

บทที่หก

เดินอย่างมั่นคงท่ามกลางความทุกข์ยาก

เราไม่ค่อยรู้เรื่องชีวิตครอบครัวของคาลวินมากนัก เพราะเขาไม่เขียนเกี่ยวกับตัวเอง เรารู้ว่าเขาและไอเดอเลตต์มีลูกด้วยกันอย่างน้อยหนึ่งคนชื่อฌาค ซึ่งคลอดก่อนกำหนดและเสียชีวิตลง คาลวินเขียนว่าการตายของฌาค เป็นเหมือนบาดแผลที่ลึกและเจ็บปวด “แต่พระเจ้า คือพระบิดาของเรา พระองค์ทรงทราบว่าอะไรดีที่สุดสำหรับลูก ๆ ของพระองค์” เขากล่าว

ในสมัยนั้น เด็ก ๆ ถือเป็นสัญลักษณ์แห่งพระพรของพระเจ้า และการไม่มีลูกถือเป็นคำสาป เมื่อมีคนเขียนจดหมายถึงคาลวินและบอกว่า เขาไม่เคยมีลูกเป็นของตัวเองเพราะถูกพระเจ้าสาปแช่ง เขาตอบว่า “พระเจ้าทรงประทานลูกชายตัวน้อย ๆ ให้แก่ผม แล้วทรงรับเขาไป....แต่ในอาณาจักรของพระคริสต์ ผมจะมีลูกเป็นหมื่นคน”

คาลวินอยู่เคียงข้างไอเดอเลตต์ในขณะที่เธอใกล้จะเสียชีวิต

หลังจากป่วยมาเป็นเวลานาน ไอเดอเลตต์ก็เสียชีวิตเมื่อวันที่ 29 มีนาคม ค.ศ. 1549 คาลวินอยู่กับเธอจนวินาทีสุดท้าย และได้รับปากกับเธอว่า เขาจะดูแลลูก ๆ ที่เธอมีมาก่อนที่จะแต่งงานกับเขาตลอดไป นับเป็นช่วงเวลาที่ยากลำบากมากสำหรับคาลวิน จดหมายหลายฉบับของเขา บรรยายถึงความเศร้าโศกอย่างสุดซึ้งและความรักอันใหญ่หลวงที่เขามีต่อเธอ ในจดหมายถึงปิแอร์ วิเรต์ เพื่อนของเขา คาลวินกล่าวว่า “ผมได้สูญเสียเพื่อนที่ดีที่สุดในชีวิตไปแล้ว” ซึ่งวิเรต์ก็เข้าใจได้ดี เพราะเขาเพิ่งสูญเสียภรรยาของตนไปเมื่อสามปีก่อนเช่นกัน

คาลวินยังคงรำลึกถึงไอเดอเลตต์ ในงานเขียนหลาย ๆ ชิ้นของเขาตลอดหลายปีต่อมา และตัดสินใจที่จะไม่แต่งงานอีก “ตอนนี้ผมเต็มใจที่จะเลือกใช้ชีวิตอยู่คนเดียว” เขากล่าว

ชีวิตของคาลวินยังยากลำบากในด้านอื่น ๆ อีก นอกจากการเสียชีวิตของคนที่เขารักแล้ว เขายังต้องเจอกับศัตรูจำนวนมากเกือบทุกวัน และยังต้องทุกข์ทรมานกับสุขภาพที่ย่ำแย่ตลอดชีวิตส่วนใหญ่ของเขา นั่นเป็นเหตุผลว่าทำไมเขาจึงดูแตกต่างมาก เมื่อเราเปรียบเทียบภาพตอนเขายังเป็นหนุ่ม กับภาพในช่วงปีสุดท้ายของชีวิต เขาดูผอมมากจนเหมือนมีแต่หนังหุ้มกระดูก

คาลวินในตอนหนุ่ม

คาลวินในตอนแก่

คาลวินต้องทนทุกข์ทรมานจากโรคต่าง ๆ มากมาย บางโรคก็ร้ายแรงและเจ็บปวด โรคเหล่านี้ทำให้ชีวิตของเขายากลำบากมาก ตัวอย่างเช่น วัณโรคทำให้มีอาการเจ็บหน้าอกอย่างรุนแรงและไอเป็นเลือด คุณนึกภาพออกไหมว่า การที่ต้องเทศนาให้คนจำนวนมากฟังโดยไม่มีไมโครโฟนในขณะที่คุณเป็นวัณโรคอยู่นั้น ทรมานเพียงใด? ตอนช่วงท้ายของชีวิต คาลวินเขียนจดหมายเล่าเกี่ยวกับโรคของเขาถึงเพื่อน ๆ เขาพูดถึงไข้สูงและเหงื่อออกตอนกลางคืน และในตอนที่เขาใกล้จะเสียชีวิต เขาอ่อนแรงมากจนต้องให้คนหามเขาไปที่แท่นเทศน์ในขณะที่เขานั่งอยู่บนเก้าอี้! ทั้ง ๆที่ต้องเจอกับความทุกข์มากมายเหล่านี้ เขาก็ยังคงพูดถึงชีวิตที่ต้องดำเนินไปเพื่อสง่าราศีของพระเจ้า เมื่อตอนที่คาลวินยังไม่ป่วยหนัก เขาจะออกกำลังกายทุกวัน โดยเดินประมาณครึ่งชั่วโมงในห้องหรือในสวน และบางครั้งก็เล่นเกมโยนห่วงเหล็ก (คล้ายกับเกมเกือกม้า) กับเพื่อนสนิทของเขา แต่ส่วนใหญ่แล้วเขาทำแต่งานจนบางครั้งไม่มีเวลากินข้าว เขากินอาหารเพียงมื้อเดียวต่อวันเป็นเวลาหลายปีแล้ว หมอได้แนะนำให้เขากินไข่อย่างน้อย 1 ฟองและไวน์ 1 แก้วในมื้อกลางวัน

เก้าอี้ของคาลวิน

อะไรนะ? เมื่อพระเจ้าเสด็จกลับมา พวกคุณต้องการให้พระองค์เห็นว่าผมเป็นคนขี้เกียจอย่างนั้นหรือ?

เพื่อน ๆ ของคาลวินมักจะเป็นห่วงเรื่องสุขภาพของเขา ดูเหมือนเขาจะไม่เคยหยุดทำงานเลย เมื่อเขาป่วยมากจนลุกจากเตียงไม่ไหว แต่เขาก็ให้ผู้ช่วยของเขามาจดตามที่เขาบอก เมื่อสุขภาพของเขาแย่ลง เพื่อน ๆ ของเขาแนะนำว่าเขาควรหยุดทำงานและพักผ่อน ความคิดนี้ฟังดูแปลกมากสำหรับคาลวิน เขาตอบว่า “อะไรนะ เมื่อพระเจ้าเสด็จกลับมา พวกคุณต้องการให้พระองค์เห็นว่าผมขี้เกียจอย่างนั้นหรือ?”

ในช่วงท้ายของชีวิต คาลวินได้เขียนคำอธิบายพระคัมภีร์ไบเบิ้ลเกือบจะทุกเล่มด้วยภาษาละตินและภาษาฝรั่งเศส หนังสือการสอนศาสนาโดยวิธีถามและตอบ 3 เล่ม เอกสารเรื่องความรู้เกี่ยวกับพระเจ้ามากมาย และจดหมายอย่างน้อย 4,271 ฉบับถึงเพื่อน ๆ กษัตริย์ ผู้นำโบสถ์ และคนอื่น ๆ ที่เขียนถึงเขา นอกจากนี้ เขายังได้ให้คำปรึกษากับผู้คนจำนวนมากที่เดินทางไกลมาเพื่อขอคำแนะนำเป็นการส่วนตัวด้วย

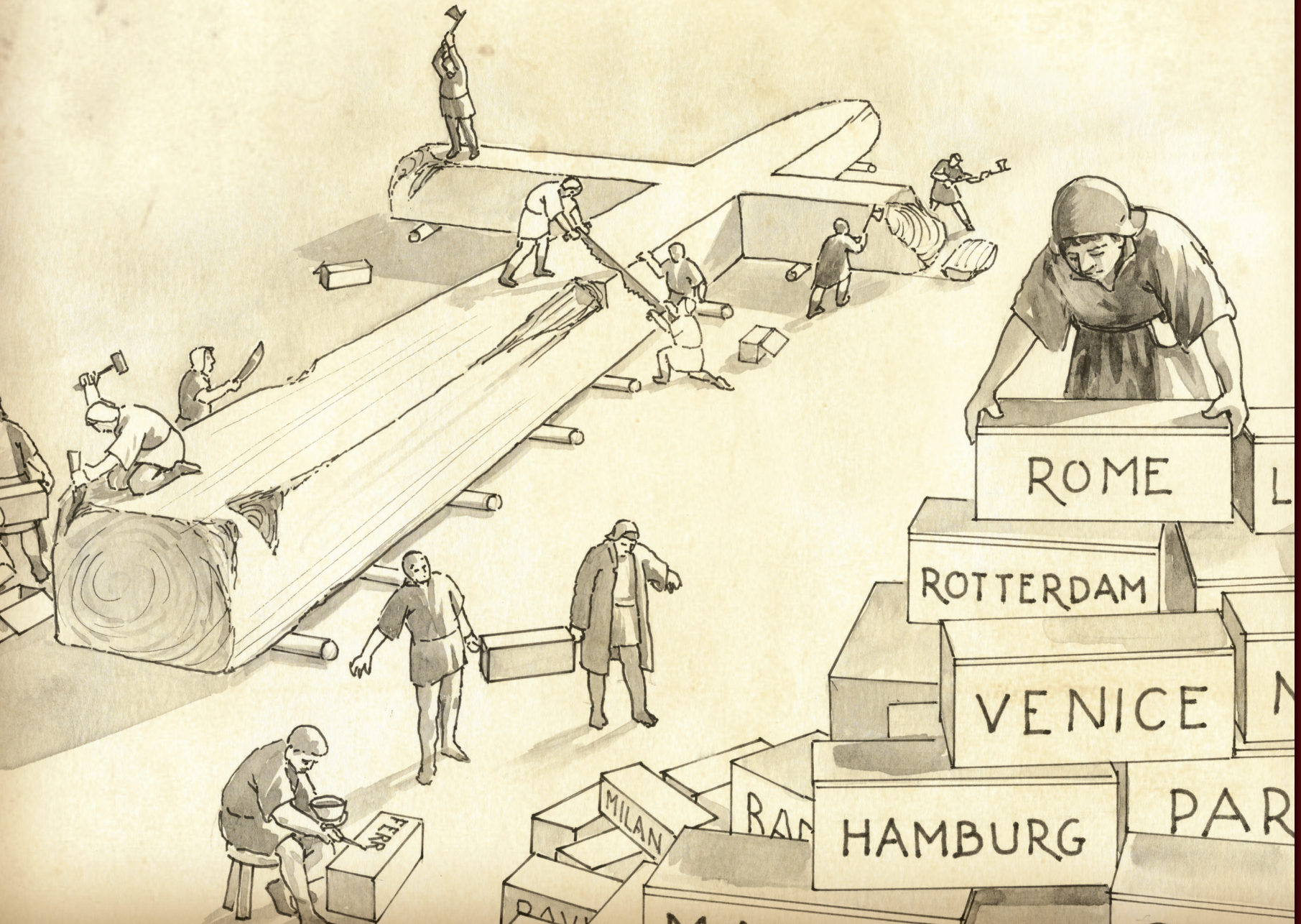
งานเขียนของคาลวินบางชิ้นแสดงให้เห็นว่าเขาเป็นคนตลกมาก ในสมัยของเขา เหล่านักเขียนมักใช้คำพูดติดตลก เมื่อต้องการแสดงให้เห็นว่าบางสิ่งไม่มีเหตุผล คาลวินก็ทำเช่นกันเกี่ยวกับการใช้ "ซากกระดูกของผู้ที่ตายแล้ว" สิ่งนี้เป็นวัตถุที่คริสตจักรโรมันคาธอลิกถือว่าศักดิ์สิทธิ์เพียงเพราะมีคนบอกว่า ซากกระดูกนี้เป็นของนักบุญที่มีชื่อเสียงในสมัยนั้น

คริสตจักรโรมันคาธอลิกส่วนใหญ่มี "ซากกระดูก" บางชนิด บางคริสตจักรอ้างว่ามีซากส่วนหนึ่งของร่างกายของนักบุญที่เสียชีวิตไปแล้ว แต่คาลวินสังเกตว่า ถ้าคุณนับชิ้นส่วนต่าง ๆ ของร่างกายทั้งหมดที่คริสตจักรอ้างว่ามีนั้น อัครสาวกแต่ละคนจะต้องมีร่างกายมากกว่าสี่ร่าง และนักบุญแต่ละคนจะต้องมีอย่างน้อยสองหรือสามร่าง! คาลวินกล่าวว่า และคริสตจักรจำนวนมากยังอ้างว่าพวกเขามีชิ้นไม้กางเขนที่พระเยซูเคยถูกตรึง ดังนั้นหากเป็นเรื่องจริง ไม้กางเขนนั้นจะต้องมีขนาดใหญ่เท่ากับเรือที่บรรทุกไม้เต็มลำ จะเป็นไปได้อย่างไร? เพราะทั้งพระเยซูและไซมอนยังสามารถแบกมันได้!

คาลวินวิจารณ์อย่างชัดเจนและยังตลกมากอีกด้วย คุณสามารถหาอ่านได้ในหนังสือของเขาที่มีชื่อว่า *Treatise on Relics (ข้อเท็จจริงของซากกระดูกทั้งหลาย- ผู้แปล)*

หากชิ้นส่วนไม้กางเขนของพระคริสต์ที่คริสตจักรต่างๆ มีอยู่ทั้งหมดเป็นของจริง
ไม้กางเขนนั้นจะต้องมีขนาดใหญ่เท่ากับเรือที่บรรทุกไม้มาเต็มลำ

คาลวินถูกหามไปโดยนั่งบนเก้าอี้ของเขา

บทที่เจ็ด

เมื่อวันสุดท้ายของชีวิตมาถึง

เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1564 คาลวินเทศนาครั้งสุดท้ายในวิหารเซนต์ปีเตอร์ เมืองเจนีวา เขาเทศนาไม่จบด้วยซ้ำ เขาไออย่างรุนแรงและต่อเนื่อง จนต้องออกจากแท่นเทศน์ เขาจึงรู้ว่าความตายใกล้เข้ามาแล้ว วันอาทิตย์ถัดมา เขาถูกหามไปที่โบสถ์โดยนั่งบนเก้าอี้ เพื่อฟังเบซาเทศนาแทนเขา

คาลวินใช้เวลาช่วงสุดท้ายของชีวิตเพื่อให้แน่ใจว่างานทั้งหมดของเขาจะถูกส่งต่อไปยังคนอื่น เขาเขียนจดหมายถึงเพื่อน ๆ ที่อาศัยอยู่ที่อื่น ส่วนใหญ่เขาไม่ได้พูดถึงความตายเลย เขาเพียงต้องการให้กำลังใจพวกเขาให้รักษาความเชื่อเอาไว้

เขาได้บอกลาเพื่อนที่ดีของเขา วิลเลียม ฟาเรล เขาเขียนว่า “อย่าพยายามมาหาผมให้เหนื่อยเปล่าเลย ผมหายใจไม่ค่อยออกแล้ว ผมรู้ดีว่ามันพร้อมที่จะหยุดหายใจได้ทุกเวลา” แต่ฟาเรล ซึ่งขณะนั้นอายุได้ 75 ปี ก็ได้ไปเยี่ยมเขาอยู่ดี โดยเดินทางกว่าเจ็ดสิบไมล์ เพื่อใช้เวลาช่วงสุดท้ายกับเพื่อนเก่าของเขา

คาลวินเป็นคนยากจนมาโดยตลอด ส่วนใหญ่เป็นเพราะเขาชอบช่วยเหลือผู้อื่น จึงไม่เหลือทรัพย์สินมากนัก เขาฝากถ้วยเงิน 1 ใบไว้ให้อองตวน น้องชายของเขาที่อาศัยอยู่ในเมืองเดียวกัน และฝากเงินอีกเพียงเล็กน้อยไว้ให้กับครอบครัวของอองตวนและญาติคนอื่นๆ

ไม่มีใครในเมืองเจนีวาแปลกใจกับเรื่องนี้ ทุกคนรู้ดีว่าคาลวินไม่เคยสนใจความร่ำรวย แต่ในทางตรงกันข้าม ผู้นำของคริสตจักรโรมันคาธอลิกกลับมีเงินทองมากมาย พระราชวังหลายหลัง และเสื้อผ้าที่หรูหรา

หัวหน้าบาทหลวงที่ชื่อซาโดเลโต ผู้ซึ่งเคยพยายามโน้มน้าวชาวเจนีวาให้กลับมาที่คริสตจักรโรมันคาธอลิก ยังรู้สึกตกใจ เมื่อได้ปลอมตัวมาเยี่ยมคาลวิน และเห็นเขาอาศัยอยู่ในบ้านเล็กๆ เรียบง่าย โดยไม่มีคนรับใช้มาเปิดประตูให้!

แม้แต่สมเด็จพระสันตะปาปาปิอุสที่ 4 ซึ่งเป็นพระสันตะปาปาในสมัยนั้น เมื่อได้ยินเรื่องการเสียชีวิตของคาลวิน ก็ยอมรับว่าคาลวินเป็นผู้นำที่เข้มแข็ง เพราะ “เขาไม่เคยสนใจเงินเลยแม้แต่น้อย” คาลวินกล่าวแก่บรรดาผู้นำของคริสตจักรที่มาเยี่ยมเขาตอนใกล้เสียชีวิตว่า “ผมไม่เคยพอใจกับความผิดพลาดของผมเลย.... ผมอธิษฐานขอได้โปรดยกโทษให้กับความชั่วของผมด้วย และถ้ามียังสิ่งที่ดีๆอยู่บ้าง ก็ขอให้สิ่งนั้นได้เป็นตัวอย่างแก่พวกคุณ”

คาลวินเสียชีวิตลงอย่างสงบในตอนเย็นของวันที่ 27 พฤษภาคม ค.ศ. 1564 ขณะอายุได้เกือบ 55 ปี พิธีศพจัดขึ้นในวันรุ่งขึ้น และมีขบวนแห่ตามโลงศพของเขาไปยังสุสานที่อยู่บริเวณนอกเมือง

ในพินัยกรรม คาลวินได้เขียนไว้ว่า เขาไม่ต้องการให้มีหินสลักชื่อ และเขียนคำใดๆลงไป เพื่อเป็นเครื่องหมายบนหลุมศพของเขา เขาไม่ต้องการให้หลุมศพของเขาเป็นอนุสรณ์สถาน ปัจจุบันจึงไม่มีใครรู้ว่าคาลวินถูกฝังอยู่ที่ไหน

คาลวินในขณะที่ใกล้จะเสียชีวิต

แต่ได้มีการสร้างอนุสรณ์สถานอื่นๆ ขึ้น ในวาระครบรอบ 400 ปีวันเกิดของคาลวิน มหาวิทยาลัยเจนีวา ซึ่งก่อตั้งโดยคาลวิน ได้สร้างกำแพงขนาดใหญ่เข้าไปในกำแพงเก่าของเมือง ตรงกลาง เราจะเห็นรูปปั้นของคาลวินยืนอยู่ข้างๆ นักปฏิรูปศาสนาผู้ยิ่งใหญ่คนอื่นๆ เช่น วิลเลียม ฟาเรล ธีโอดอร์ เบซา และจอห์น น็อกซ์ ใต้รูปปั้น มีคำขวัญประจำเมืองเขียนเป็นภาษาละตินว่า Post tenebras lux ซึ่งแปลว่า “หลังความมืดมิดนั้นมีแสงสว่าง”

คาลวินทิ้งงานเขียนไว้เป็นจำนวนมากเกี่ยวกับพระคัมภีร์ไบเบิ้ล และสิ่งที่ไบเบิ้ลสอน รวมถึงตัวอย่างที่ยอดเยี่ยมของการอุทิศตนต่อพระเจ้า และคริสตจักรของพระองค์ เขาเป็นคนแรกที่ให้คำอธิบายได้ดีอย่างเป็นระบบ เกี่ยวกับความเชื่อของนักปฏิรูปศาสนาและวิธีปกครองคริสตจักร

ในฐานะนักเขียน คาลวินมีความชัดเจนและแม่นยำ เขาไม่เคยเดาความหมายในส่วนใดส่วนหนึ่งของพระคัมภีร์ไบเบิ้ลเลย ถ้าเขาไม่แน่ใจสิ่งใด เขาจะไม่เขียนเกี่ยวกับสิ่งนั้น เพราะเหตุนี้ งานเขียนของเขาจึงยังคงได้รับการชื่นชม และศึกษาโดยผู้คนจำนวนมากในปัจจุบัน

ความคิดของคาลวินยังช่วยในการพัฒนาประเทศต่างๆ ทั่วโลก เพราะเขาสอนว่างานทุกอย่างที่เราทำ ควรทำให้เหมือนกับว่า เราได้รับมอบหมายมันมาจากพระเจ้า เขาจึงสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้คนทำงานหนักและทำให้ดี นอกจากนี้ เพราะเขาสอนว่าคริสตจักรไม่ควรอยู่ภายใต้การปกครองของรัฐ หรือรัฐไม่ควรอยู่ภายใต้การปกครองของคริสตจักร เขาจึงสร้างแรงบันดาลใจในการร่างรัฐธรรมนูญของประชาชน ประธานาธิบดีจอห์น อดัมส์ เขียนไว้ว่า “อย่าให้เมืองเจนีวาถูกลืมหรือโดนดูถูก เสรีภาพในการนับถือศาสนาควรได้รับความเคารพอย่างยิ่ง”

อีกไม่นาน คุณก็พร้อมที่จะอ่านงานเขียนของคาลวินด้วยตัวคุณเอง วิธีเริ่มต้นที่ดีคือ การอ่านหนังสือเรื่องการอุทิศตนประจำวันของเขา ขอให้พ่อแม่ของคุณช่วยคุณค้นหา (หรือดาวน์โหลดหนังสือ “365 วันกับคาลวิน” มา ซึ่งเรียบเรียงโดยโจเอล บีกกี้ และจัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์เดย์วัน) เหนือสิ่งอื่นใด ขอให้พระเจ้าทรงทำให้คุณเป็นบุตรแท้ของการปฏิรูปศาสนา

กำแพงแห่งการปฏิรูปศาสนาในเมืองเจนีวา

เส้นทางชีวิตของจอห์น คาลวิน

1509	คาลวินเกิดที่เมืองนัวยง ประเทศฝรั่งเศส เมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม
1521 or 1522	คาลวินไปเรียนที่เมืองปารีส
1528	คาลวินไปเมืองออร์เลอองส์ จากนั้นไปเรียนกฎหมายที่เมืองบูร์ฌ
1531	พ่อของคาลวินเสียชีวิต คาลวินกลับเมืองปารีส
1533	นิโคลัส คอปกล่าวสุนทรพจน์ครั้งสำคัญ คาลวินหนีออกจากเมืองปารีส
1534	“เรื่องของป้ายประกาศ” (โปสเตอร์) คาลวินหนีออกจากประเทศฝรั่งเศส
1536	หนังสือเรื่อง หลักคำสอนที่แท้จริงในศาสนาคริสต์ของคาลวิน พิมพ์เป็นครั้งแรก คาลวินย้ายไปเมืองเจนีวา
1538	คาลวินและฟาเรลถูกขับไล่ออกจากเมืองเจนีวา คาลวินไปที่เมืองสตราสบูร์ก เพื่อเป็นผู้นำของคริสตจักรที่พูดภาษาฝรั่งเศส
1539	ชาวเมืองเจนีวาขอให้คาลวินตอบจดหมายที่ตอบยาก ที่ส่งมาจากผู้นำบาทหลวงซาโดเลโต
1540	คาลวินแต่งงานกับไอเดอเลตต์ เดอ บูร์
1541	คาลวินกลับเมืองเจนีวา
1549	ไอเดอเลตต์เสียชีวิต
1559	คาลวินก่อตั้งวิทยาลัยเจนีวา
1564	คาลวินเสียชีวิตในวันที่ 27 พฤษภาคม

คุณรู้ไหมว่า...?

- ในสมัยของคาลวิน การใช้กระจกแผ่นใหญ่ติดที่หน้าต่างถือเป็นเรื่องทำได้ยาก ช่างทำกระจกยังไม่สามารถเรียนรู้ทักษะดังกล่าวได้ คนจนใช้กระดาษจุ่มในน้ำมัน ซึ่งทำให้กระดาษเกือบใส บางครั้งคนรวยใช้คริสตัลธรรมชาติที่เรียกว่าแร่ยิปซั่ม หน้าต่างที่คุณเห็นในหน้าปกของหนังสือเล่มนี้ ทำขึ้นโดยให้ปลายขวดเชื่อมเข้าด้วยกันกับลวด ซึ่งเป็นวิธีการทำในบ้านของคนรวยทั่ว ๆ ไป

- เฉพาะคนรวยเท่านั้นที่สามารถกินเนื้อสัตว์ได้เป็นประจำ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ในที่ดินขนาดใหญ่แล้ว พวกเขายังใช้เวลาส่วนใหญ่ในการล่าสัตว์เป็นงานอดิเรก จริง ๆ แล้ว พวกเขากินเนื้อสัตว์มากจนป่วยเป็นโรคต่าง ๆ เช่น โรคเกาต์ ซึ่งเป็นโรคที่เจ็บปวดมาก และดูเหมือนว่าจะเกิดจากการกินเนื้อแดงและอาหารที่ให้พลังงานสูงมากเกินไป คนจนกินขนมปังเป็นหลัก (โดยไม่ใส่เกลือ ซึ่งแพงมากในสมัยนั้น) ถั่ว ผัก และผลไม้

- นอกจากเกมโยนห่วงเหล็ก (ที่กล่าวถึงในเรื่องนี้) ยังมีเกมอื่น ๆ อีกมากมายที่เล่นกันในสมัยของคาลวิน ในประเทศฝรั่งเศส เกมที่ได้รับความนิยมมากคือ เกมฝ่ามือ ซึ่งเป็นเกมเทนนิสประเภทหนึ่ง ที่เล่นโดยไม่ใช้ไม้เทนนิส แต่ใช้เพียงฝ่ามือเท่านั้น ต่อมาไม่นาน ผู้เล่นก็เริ่มใช้ถุงมือ จนกระทั่งพัฒนามาใช้ไม้เทนนิส

- ในสมัยของคาลวิน ชาวบ้านทั่วไปมักจะอาศัยอยู่ชั้นสองของบ้านสองชั้นเล็ก ๆ ส่วนชั้นแรกจะเลี้ยงสัตว์บางชนิด (เช่น วัว แกะ แพะ กระต่าย) ในช่วงฤดูหนาวที่ยาวนานและหนาวเย็น ความร้อนจากตัวสัตว์จะเพิ่มขึ้นและทำให้บ้านอบอุ่น

หลายคนอาศัยอยู่ในห้องเดียว ซึ่งใช้เป็นทั้งห้องครัว ห้องนั่งเล่น และห้องนอน

- ในหลายร้อยปีก่อนยุคของคาลวิน นักวิทยาศาสตร์คิดว่า โรคไม่ได้เกิดจากเชื้อโรคภายนอกร่างกาย แต่เกิดจากความไม่สมดุลภายในร่างกาย บางครั้งหากพวกเขาคิดว่าผู้ป่วยมีเลือดมากเกินไปในร่างกาย พวกเขาก็จะเอาเลือดบางส่วนออก จนกระทั่งในสมัยของคาลวิน การแพทย์จึงเริ่มค้นพบการไหลเวียนของเลือดและการติดเชื้อที่แพร่กระจาย และจากการสร้างแท่นพิมพ์ขึ้นมาใช้ การค้นพบใหม่เหล่านี้จึงสามารถตีพิมพ์และส่งต่อให้กับนักวิทยาศาสตร์คนอื่นๆ ได้

- คาลวินยังคงเขียนจดหมายถึงเรอเน่ ซึ่งเป็นเจ้าหญิงแห่งเมืองเฟอร์ราร่า ต่อเนื่องหลายปีหลังจากที่คาลวินมาเยี่ยมเธอ ศรัทธาของเรอเน่ที่มีต่อคำสอนของคริสตจักรนิกายปฏิรูปก็ชัดเจนมากขึ้นในสายตาของคริสตจักรโรมันคาธอลิก จนพวกเขากดดันสามีของเธอให้ขังเธอไว้ในหอคอยแห่งหนึ่งในวังของเธอเอง และส่งลูกสาวของเธอไปอยู่กับแม่ชีจนกว่าเธอจะกลับใจ ทุกวันจะมีคนมาพยายามโน้มน้าวให้เธอเลิกเชื่อ แต่ในช่วงเวลาที่ยากลำบากของชีวิตเธอนั้น คาลวินได้ส่งผู้นำโบสถ์ไปปลอบใจและให้กำลังใจแก่เธอ น่าเศร้าที่เรอเน่ยอมจำนนต่อแรงกดดันและเลิกเชื่อ แต่หลังจากนั้นก็กลับมีกำลังใจขึ้นอีกครั้ง ลุกขึ้นประกาศสิ่งที่เธอเชื่อจริงๆ และกลับไปประเทศฝรั่งเศส ที่ที่ เธอซื่อสัตย์ต่อความจริงจนกระทั่งเสียชีวิต

- ก่อนการปฏิรูปศาสนา ข้อความในพระคัมภีร์ไบเบิ้ลไม่ได้ถูกแบ่งออกเป็นข้อๆ ไบเบิ้ลเล่มแรกที่แบ่งออกเป็นบทและข้อคือ ไบเบิ้ลฉบับเจนีวา ซึ่งเป็นพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษที่แปลในเมืองเจนีวาและพิมพ์ในปี ค.ศ. 1560 โดยคริสเตียนที่ถูกข่มเหงซึ่งได้หลบภัยอยู่ที่นั่น นักปฏิรูปศาสนาไม่ใช่ทุกคนที่ชอบการแบ่งใหม่แบบนี้ พวกเขากลัวว่าผู้คนจะไม่เห็นพระคัมภีร์ไบเบิ้ลเป็นหนังสือเล่มเดียวกัน แต่มีความหมายแยก

ส่วนกันเป็นกลุ่มคำ ในไม่ช้า พวกเขาก็ได้เข้าใจว่าเป็นเรื่องสำคัญ ที่ผู้คนจะต้องค้นหาข้อความได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นจึงรักษาการแบ่งเป็นบทและข้อนี้ไว้

- ในสมัยของคาลวินได้เกิดการข่มเหงคริสเตียนอย่างรุนแรงมากในประเทศฝรั่งเศส จนนักศึกษาชาวฝรั่งเศสบางคนของวิทยาลัยเจนีวา เรียกการสำเร็จการศึกษาของพวกเขาว่า “โทษประหารชีวิต” เพราะรู้ว่าเมื่อพวกเขากลับถึงประเทศของตน ก็จะต้องถูกฆ่าอย่างแน่นอนที่สุด

- ก่อนการปฏิรูปศาสนา เพลงเดียวที่ร้องในคริสตจักรโรมันคาธอลิกคือเพลงสรรเสริญในภาษาละติน นักปฏิรูปศาสนามักจะไม่เห็นด้วยกับการใช้ดนตรีและการร้องเพลงในการนมัสการ บางคนคิดว่าไม่ควรมีการร้องเพลงเลย แต่ลูเทอร์และผู้ที่ติดตามเขา แต่งและร้องเพลงสรรเสริญหลายเพลง ซึ่งบ่อยครั้งใช้ทำนองของเพลงที่นิยมกัน นักปฏิรูปศาสนาส่วนใหญ่ในสวิตเซอร์แลนด์มีความเห็นว่า สามารถร้องเพลงในโบสถ์ได้โดยใช้เนื้อร้องเฉพาะในหนังสือสดุดีเท่านั้น คาลวินชอบหนังสือสดุดีมากกว่า แต่ก็อนุญาตให้ร้องเพลงสรรเสริญอื่นๆ ได้บ้าง เพลงสรรเสริญเพลงหนึ่งโดยเฉพาะคือ “ข้าพเจ้าขออวยพรท่านผู้ทรงเป็นพระผู้ไถ่ที่แท้จริงของข้าพเจ้า” ดูเหมือนว่าจะแต่งโดยคาลวินเอง แต่ไม่มีการใช้เครื่องดนตรีในการนมัสการเลยสักครั้งเดียว

- ก่อนการปฏิรูปศาสนา ผู้คนคิดว่าหากคุณต้องการเป็นสาวกที่แท้จริงของพระคริสต์ คุณจะต้องออกจากสังคมและไปใช้ชีวิตกับคริสเตียนคนอื่นๆ ในสถานที่เงียบสงบที่ห่างไกลจากเมือง สถานที่เหล่านี้เรียกว่าวิหาร หรือชุมชนศาสนา แต่นักปฏิรูปศาสนาสอนว่า ผู้เชื่อทุกคนคือสาวกของพระคริสต์ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนก็ตาม และงานที่ถูกต้องตามกฎหมายทุกอย่างนั้นพระเจ้าเป็นผู้มอบหมายให้ จึงควรทำเพื่อการรับใช้พระองค์

ในหนังสือที่มีเสน่ห์เล่มนี้ ซิโมเนตตา คาร์ แนะนำให้ผู้อ่านวัยเยาว์ได้รู้จักกับชีวิต แนวคิด และผลงานของ จอห์น คาลวิน ผู้ที่เป็นหนึ่งในนักปฏิรูปที่มีชื่อเสียงที่สุดของคริสตจักรคริสเตียน ผู้อ่านจะได้รู้จักกับตัวตนของคาลวิน ความทุ่มเทที่เขามีต่อพระเจ้าและคริสตจักร รวมถึงความท้าทายส่วนตัวที่เขาเผชิญ นอกจากนี้ พวกเขาจะเข้าใจถึงการต่อสู้ที่คริสตจักรปฏิรูปในยุคแรกต้องเผชิญ ซึ่งไม่ใช่เพียงการเอาชีวิตรอดจากการโจมตีของคริสตจักรโรมันคาทอลิกเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการสร้างอัตลักษณ์ที่ชัดเจนและหลักข้อเชื่อที่เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันด้วย เพราะสำนวนที่เรียบง่ายและเต็มไปด้วยข้อเท็จจริงที่น่าสนใจ หนังสือเล่มนี้จึงเป็นของขวัญชิ้นเยี่ยมสำหรับเด็กๆ แห่งมรดกปฏิรูปอันมั่งคั่งนี้

"ในฐานะคุณพ่อคุณแม่ลูกสี่ ผมและภรรยาต่างกระตือรือร้นที่จะได้เรียนรู้เกี่ยวกับสื่อใหม่ๆ ที่เราสามารถนำมาใช้และบอกต่อ นี่คือแหล่งทรัพยากรที่เราอยากจะป่าวประกาศให้รู้กันอย่างกว้างขวาง ซิโมเนตตาเป็นคนที่มีของประทานอย่างน่าทึ่ง เธอเป็นทั้งอาจารย์และผู้แปลงานเขียนสายปฏิรูปเป็นภาษาอิตาลี มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งทั้งในด้านประวัติศาสตร์และศาสนศาสตร์แห่งการปฏิรูป ทว่าเธอก็ยังรู้วิธีที่จะถ่ายทอดสิ่งเหล่านั้นออกมาให้เด็กๆ เข้าใจได้ ชุมชนคริสตจักรปฏิรูปของเราจำเป็นต้องมีวรรณกรรมที่ช่วยเสริมสร้างจิตวิญญาณเช่นนี้สำหรับเยาวชนแห่งพันธสัญญาของเราจริงๆ"
—ไมเคิล ฮอร์ตัน *ศาสตราจารย์ด้านศาสนศาสตร์ระบบและการปกป้องความเชื่อ J. Gresham Machen, Westminster Seminary, แคลิฟอร์เนีย*

"นี่คือการบันทึกเรื่องราวชีวิตและพันธกิจของจอห์น คาลวิน ที่เชื่อถือได้ เป็นหนังสือที่เขียนขึ้นอย่างดีเยี่ยมและมีภาพประกอบที่งดงาม ซึ่งจะช่วยให้เด็กๆ ได้รับทั้งความรู้และความเพลิดเพลิน"
—ดร. ไฮเวล อาร์ โจนส์ *ศาสตราจารย์ด้านศาสนศาสตร์เชิงปฏิบัติ, Westminster Seminary, แคลิฟอร์เนีย*

"ในหนังสือเกี่ยวกับชีวิตและการเดินทางของจอห์น คาลวิน ซิโมเนตตา คาร์ มอบทรัพยากรอันล้ำค่าผ่านหนังสือเล่มนี้ เพื่อให้พ่อแม่คริสเตียนได้ใช้สอนบุตรหลานเกี่ยวกับมรดกความเชื่อที่เก่าแก่และยิ่งใหญ่ ท่ามกลางประวัติศาสตร์ที่มีบุรุษและสตรีมากมายเสียสละอย่างมหาศาลเพื่อปลดปล่อยผู้คนจากความงมงายและพิธีกรรมที่ว่างเปล่า และสำหรับจอห์น คาลวินนั้น เขาเป็นคนที่พิเศษเหนือใคร ในการอธิบายให้เราเห็นว่า เหตุใดพระคัมภีร์โดยเฉพาะอย่างยิ่งว่าเหตุใดองค์พระเยซูคริสต์เจ้า จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีของเรา
—โธมัส แมคมานุส *ผู้อำนวยการโรงเรียน Covenant Christian, Chula Vista, แคลิฟอร์เนีย*

ซิโมเนตตา คาร์ เกิดในประเทศอิตาลีและได้อาศัยและทำงานในวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน เธอเคยเป็นครูประถมศึกษา และสอนลูกทั้งแปดคนที่บ้านเป็นเวลาหลายปี เธอเขียนให้กับหนังสือพิมพ์และนิตยสารทั่วโลก และได้แปลงานของนักเขียนคริสเตียนหลายท่านเป็นภาษาอิตาลี ปัจจุบันเธออาศัยอยู่ในซานดิเอโกกับสามี โธมัส และครอบครัว เธอเป็นสมาชิกและครูรวีวารศึกษาที่คริสตจักรคริสต์ยูไนเต็ดรีฟอร์มด์ ซานตี แคลิฟอร์เนีย

แมตต์ อบราซาส เดินทางจากแคลิฟอร์เนียไปฝรั่งเศสเพื่อศึกษาแนวทางศิลปะที่แตกต่างกัน เขาชื่นชอบการสร้างสรรค์และสอนศิลปะ ปัจจุบัน ผลงานของเขาถูกจัดแสดงที่แกลเลอรี่สมิธไคลน์ ในโบลเดอร์ โคโลราโด้ แมตต์อาศัยอยู่กับภรรยา เรเบคกา และลูกชายสองคน ซอร์บาและไรเนอร์ ในลาฟาแยตต์ โคโลราโด้

ISBN 978-616-94949-5-9

หมายเหตุ: หนังสือเล่มนี้เหมาะสำหรับผู้อ่านอายุ 7-12 ปี